

Ludwik Hirszfeld (1884-1954) - polski lekarz, który walczył z chorobami

Ludwik Hirszfeld. Źródło: Narodowe Archiwum Cyfrowe Sygnatura: 1-N-214 i 1-B-636-76

Ludwik Hirszfeld był wybitnym polskim lekarzem, bakteriologiem i immunologiem, którego odkrycia na trwałe zmieniły oblicze medycyny. Urodził się w 1884 roku w Warszawie, a zmarł w 1954 roku we Wrocławiu, pozostawiając po sobie imponujące dziedzictwo naukowe i humanitarne. Do jego najważniejszych osiągnięć należy współtworzenie klasyfikacji grup krwi A, B, AB i 0 oraz opracowanie zasad ich bezpiecznego przetaczania. Wspólnie z innymi badaczami odkrył również czynnik Rh i wyjaśnił mechanizm konfliktu serologicznego między matką a dzieckiem. Za swoje przełomowe badania w dziedzinie serologii był nominowany do Nagrody Nobla.

Podczas I wojny światowej pracował w Serbii, gdzie udoskonalił szczepionkę przeciw tyfusowi, ratując życie ponad 110 tysiącom żołnierzy serbskich. W czasie II wojny światowej zorganizował punkt przetaczania krwi w Warszawie, a w getcie warszawskim prowadził wykłady, badania i leczył chorych na tyfus plamisty, korzystając z nielegalnie przemyczonej szczepionki. W 1942 roku, zagrożony aresztowaniem, uciekł z getta i do końca wojny pozostawał w ukryciu.

Po zakończeniu wojny współtworzył Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, gdzie pełnił funkcję pierwszego prorektora, a następnie założył Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu, którego został pierwszym dyrektorem. Dziś Instytut nosi jego imię.

Ludwik Hirszfeld był nie tylko wybitnym naukowcem, ale również człowiekiem wielkiej odwagi i empatii. Jego praca uratowała tysiące istnień ludzkich, a jego dziedzictwo do dziś inspirowało kolejne pokolenia lekarzy i badaczy.